

מ"ת 21177/10/19 - מדינת ישראל נגד יוסף אלפסי, Batista Cassia, Gomes, Moura Edmar Campos המשיבים

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט אביגדור דורות

4 בנובמבר 2019

מ"ת 21177-10-19

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמיחי מרקס מפרקליטות מחוז י-ם (פלילי) המבקשת

נגד

1. יוסף אלפסי

ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי

2. Batista Cassia Gomes

3. Moura Edmar Campos המשיבים

החלטה

בעניינו של המשיב 1

1. זוהי בקשה למעצר עד תום ההליכים של יוסף אלפסי (להלן: "**המשיב**") שהוגשה במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע (יבוא סמים) וניסיון סחר בסמים.

כתב האישום

2. בכתב האישום שהוגש נגד המשיב ונגד שני אזרחי ברזיל: Edmar Campos Moura (להלן: "**אדמר**") ו-Cassia Gomes Batista (להלן: "**קסיה**") ושניהם ביחד יכנו להלן: "**הבלדרים**") יוחסו למשיב עבירות על פי שני אישומים. במסגרת האישום הראשון, נטען כי החל מיום 31.10.18 ועד ליום 28.9.2019, קשר המשיב קשר עם גורם שזהותו אינה ידועה למאשימה במדויק, המכונה בהתכתבויות בינו ובין המשיב - משה (להלן: "**משה**"), העוסק בהברחת סמים מסוכנים וביניהם קוקאין לישראל באמצעים שונים ודרך מדינות שונות. בכתב האישום נטען כי במועדים שונים סוכם כי משה ישלח בלדרים אשר יעבירו קוקאין לישראל בתמורה להעברות בנקאיות לחשבונות בנק בסין. במועדים אחרים סוכם בין המשיב למשה כי האחרון יעביר קוקאין לאתיופיה על מנת שזה יוברח לישראל דרך סיני וימצא דרכו לידי המשיב. במהלך תקופה זו הוחלפו בין המשיב למשה 2,845 הודעות באמצעות הטלפון, שעניינן ניסיונות שונים לסחור בקוקאין ולייבאו לישראל.

3. בסעיף 3 של האישום הראשון נטען כי במסגרת קשר זה סיכם המשיב עם משה בדצמבר 2018 כי המשיב ירכוש ממשה קוקאין במשקל של שני קילוגרמים תמורת סכום כולל של 170,000 דולר. לאחר ניסיון של

המשיב לעמוד על המקח הוא מסר למשה כי הכסף מוכן ושהוא יועבר למשה דרך חשבון בנק בסין. עוד סוכם כי הקוקאין ייבא לישראל על ידי בלדר אשר ישהה במלון בישראל ביום ששי 7.12.2018.

4. בסעיף 4 של האישום הראשון נטען כי ביום 5.1.2019 התקשר המשיב עם משה והתעניין ברכישת 4 קילוגרם קוקאין. משה השיב למשיב כי המחיר לכמות זו הוא 340,000 דולר. במסגרת שיחה זו הובהר למשיב כי העלות של ייבוא סם משתנה בהתאם למיקום שאליו יועבר הסם: ככל והסם יועבר לאתיופיה העלות של כמות זו תהיה 260,000 יורו, וככל שהסם יועבר לישראל העלות תהיה לפי תעריף ישראל.

5. במסגרת סעיף 5 של האישום הראשון נטען כי עובר ליום 22.8.2019 קשרו המשיב ומשה קשר לייבוא קוקאין לישראל על ידי הגעת בלדר לישראל ביום שבת 14.9.2019. במסגרת הקשר הוסכם ביום 22.8.2019 כי המשיב יזמין חדר במלון בבאר שבע על שם Okaror Daniel Obiora ו-Ogbo Vitalis Ejiike. עוד סוכם כי לאחר השלמת עסקה זו, יחלו המשיב ומשה לעסוק בייבוא סמים יחד דרך אתיופיה. מסיבה שאינה ידועה למאשימה ייבוא הסמים לא יצא לפועל בתאריך המתוכנן.

6. במסגרת סעיף 6 של האישום הראשון נטען כי ביום 10.9.2019 מסר משה למשיב כי בלדר עתיד להגיע לישראל בזמן הקרוב. ביום זה פנה המשיב למשה ומסר לו שהוא מעוניין לקנות סמים מסוכנים באתיופיה ובהולנד. משה מסר למשיב כי המחיר לרכישת הסמים המסוכנים באתיופיה הוא 25,000 דולר. המשיב מסר למשה שהוא יכול לרכוש כמות גדולה מאוד של סמים מסוכנים באתיופיה. ביום 12.9.2019 הודיע משה למשיב כי קיימת בעיה עם הנפקת אשרת כניסה לבלדר שאמור להגיע לארץ מניגריה. המשיב הביע תרעומת על משה ומסר לו שיש לו "קו חזק מאוד" וכי הוא עומד בקשר עם סוחרים אשר מעוניינים לרכוש כמות גדולה של 10 או 20 ק"ג והתלונן על המחיר הגבוה לקילוגרם אשר משה גובה. ביום 15.9.2019 ביקש המשיב ממשה כי ימכור לו קוקאין באמצעות סוחרים באתיופיה וביקש לרכוש כמויות גדולות, כן ביקש שמשה יסכים להפחתת המחיר שדובר בו (25,000 דולר לקילו) בגלל היקף הסמים הגדול שבכוונתו לרכוש. בימים 16.9.2019 ו- 19.9.2019 ביקש המשיב לקבל עדכונים על מועד הגעתם של סמים מסוכנים. במעשים אלה, טוענת המאשימה, קשר המשיב, במספר הזדמנויות, קשר עם אחר לעשות פשע שעניינו ייבוא סמים מסוכנים לישראל, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

7. בהתאם לאישום השני, קסיה ואדמר, הבלדרים, הם תושבי ברזיל הסובלים ממצוקות כלכליות. שני תושבי ברזיל העוסקים בסחר בסמים, שזהותם המדויקת אינה ידועה למאשימה ושעונים לשמות קארינה וג'יימס, פנו לבלדרים באמצעות ידידה משותפת בשם אליסה. במסגרת הפניה לבלדרים הוצע לכל אחד מהם להעביר קוקאין מברזיל לישראל בהיקף של קילוגרם אחד, ובסך הכל, שני קילוגרם קוקאין ביחד, וזאת בתמורה לתשלום של 3,000 דולר לכל אחד מהם. לצורך הערמה על הרשויות נדרשו הבלדרים להתחזות לזוג נשוי אשר נישא לאחרונה ומגיע לישראל לירח דבש. הבלדרים הסכימו להצעה וכל אחד מהם בלע 100 כמוסות שבתוכן קוקאין וביחד הם בלעו 200 כמוסות, במשקל כולל של 1,700 גרם לכל הפחות. ביום 24.9.2019 הם המריאו מסאו פאולו לישראל כאשר כל אחד מהם נושא בגופו את הקוקאין שהוא בלע.

כאשר הם הגיעו לנמל התעופה בן גוריון, עוכבו הבלדרים לבדיקה שגרתית על ידי שוטרי היחידה 747 ובמהלך תחקורם הם הציגו מצג כוזב לפיו הם זוג נשוי. לאחר בדיקה וחיפוש נעצרו הבלדרים על ידי משטרת ישראל. הבלדרים שיתפו פעולה עם הרשויות ואושפזו במוסד רפואי לצורך פליטת הכמוסות. במסגרת שיתוף הפעולה בין הבלדרים והמשטרה שוכנו הבלדרים במלון פרימה פארק בירושלים ובהמשך הם שלחו הודעות לקארינה ואליסה לפיהן כניסתם לישראל צלחה והם נכונים להעביר את הסמים לגורמים המעוניינים באיסופם.

8. ביום 28.9.2019 בשעה 12:30 הודיע משה למשיב כי 2 קילוגרם קוקאין יובאו לישראל בהצלחה והגיעו לירושלים. המשיב הסכים לקבלת הסמים ובתמורה הוא התחייב להעביר למשה 170,000 דולר באמצעות העברה לחשבון בנק בסין. משה מסר למשיב את כתובת המלון בו שוהים הבלדרים וכן תמונות וסרטון שלהם, אשר יסייעו למשיב בזיהויים. בשעה 13:02 יצר המשיב קשר עם שותף לעסקי הסחר בסמים בשם ויסאם אבו עפאש והודיע לו כי הגיעו שני קילוגרם קוקאין לישראל וכי צריך לאסוף אותם מירושלים. המשיב אף ביקש מויסאם להביא כרטיס סים אשר ישמש אותם בתקשורת לביצוע העסקה. בשעה 14:40 הוסע המשיב מדרום הארץ לכיוון המלון על מנת לאסוף את הקוקאין. בשעה 16:36 הגיע המשיב לפתח המלון וביקש הכוונה ממשה על מנת לקבל את הסמים. המשיב המתין להגעת הבלדרים באזור פתח המלון כשהוא מצויד בתמונות הבלדרים על מנת שיוכל לזהותם. בשל העובדה שהבלדרים בוששו להגיע למפגש עם המשיב, הוא התקשר עם משה מספר פעמים על מנת לברר את מועד הגעתם. בשעה 18:55 נעצר המשיב על ידי כוחות המשטרה בפתח המלון בעת שהוא מנסה לאתר את הבלדרים על מנת לקבל מהם את הסמים. עקב מעשיו אלה יוחס למשיב ניסיון לסחור בסם מבלי שהדבר הותר לו בדין, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

הבקשה וטענות הצדדים

9. יחד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר עד תום ההליכים של כל המשיבים. ביחס למשיב טענה המבקשת כי קיימות בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. המבקשת טוענת עוד כי מתקיימת נגד המשיב עילת מעצר של מסוכנות, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") וכן חזקת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים ציינה המבקשת שלחובת המשיב עבר פלילי עשיר הכולל 10 הרשעות קודמות בעבירות סמים ובעבירות אחרות. המבקשת טענה כי מסוכנותו של המשיב גבוהה ואין חלופה הולמת שיש בה כדי לאיין אותה.

10. במסגרת טיעוניו בפניי, הודה המשיב בקיומה של חלופת המסרים בינו לבין משה והודה כי חלופת מסרים זו שייכת לו, אך הוא טען כי מבין 4 האירועים הנזכרים בסעיפים 3, 4, 5, ו-6 באישום הראשון, רק שני מקרים בהם מיוחסת לו קשירת קשר מבוססים בראיות לכאורה, והם אלה המתוארים בסעיפים 4 ו-5. בכל הקשור באירועים המתוארים בסעיפים 3 ו-6 לאישום הראשון, נטען כי המשיב ומשה

לא הגיעו לידי הסכמה. בעניין זה מפנה המשיב לע"פ 461/92 **שמואל זכאי נ' מדינת ישראל**, מז(2) 580 (1993). לגבי האירועים המתוארים בסעיפים 4 ו-5 טען המשיב כי ישנן ראיות לכאורה לקשירת קשר, אך לא בוצעה כל עבירה מעבר לעבירת קשירת הקשר.

11. ביחס לאישום השני טען המשיב כי הוא אכן הגיע לקבל את משלוח הקוקאין מהבלדרים, אך בזה מתמצה תפקידו, שכן הוא היה אמור לשנע את המשלוח לתל-אביב ולמסור אותו לאחרים וכל שכרו עבור העניין הזה היה אמור להיות 5,000 דולר. בהסתמך על כך, טען המשיב כי כל שניתן לייחס לו הוא ניסיון לאחזקת סם שלא לשימוש עצמי. המשיב טען שלמרות שאין מחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה באישום השני הן יכולות להוכיח עבירה של אחזקה שלא לשימוש עצמי.

12. לעניין המסוכנות טען המשיב שהוא מפרנס את משפחתו מעבודות שיפוצים מזדמנות והוא ומשפחתו סובלים ממצוקה כלכלית. הוא הוסיף כי חלקו בעסקת הסמים הוא קטן מאוד והעובדה שהוא לא מסר למי הוא היה אמור להעביר את הסמים אין בה כדי להגדיל את חלקו בפרשה. לעניין עברו הפלילי, טען המשיב כי רוב הרשעותיו ישנות וביחס להרשעתו האחרונה בעבירה של קשירת קשר היא עבירה מסוג עוון, שבגינה נגזרו על המשיב 22 ימי מאסר בפועל. לסיום, טען המשיב כי הכלל לפיו יש לעצור נאשם בעבירות סמים עד תום ההליכים אינו כלל מוחלט והביא דוגמאות של החלטות שבהן נאשמים שוחררו לחלופת מעצר או בהן נקבע מעצר בפיקוח אלקטרוני על אף שהואשמו בעבירות סמים.

דין והכרעה

ראיות לכאורה:

13. המשיב מודה בקיומן של ראיות לכאורה לעבירות קשירת הקשר המתוארות בסעיפים 4 ו-5 לכתב האישום. כך המשיב מודה שהוא התעניין ברכישת 4 קילוגרם קוקאין ביום 5.1.2019, כמו גם בכך שהוא ומשה קשרו קשר לייבוא קוקאין לישראל על ידי הגעת בלדר לישראל ביום 14.9.2019.

14. לעומת זאת, ביחס לאירועים המתוארים בסעיפים 3 ו-6 לכתב האישום, טען המשיב כי הדברים בינו ובין משה לא הגיעו לידי סיכום, ולכן, האירועים אינם מקיימים את עבירת "הקשר לפשע" לפי סעיף 499 לחוק העונשין.

15. סעיף 499(א) לחוק העונשין קובע כדלקמן: "**הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או עוון, או לעשות במקום שמחוץ לישראל מעשה שהיה בגדר פשע או עוון אילו נעשה בישראל והוא עבירה גם לפי דיני אותו מקום, דינו - (1) אם העבירה היא פשע - מאסר שבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר; ...**". עבירת הקשר היא עבירה "קורלטיבית" שיש לה זיקה לעבירה אחרת שלשם ביצועה נקשר הקשר. מדובר בעבירה עצמאית שנועדה ללכוד את

ההתארגנות העבריינית כבר בשלב הראשוני של התכנון המוקדם של הביצוע בצוותא (ע"פ 11068/08 **מדינת ישראל נ' אמיר סנקר** (12.07.2010) פסקה 21 (להלן: "עניין סנקר"); בג"ץ 3315/04 **שיטת נ' בית המשפט המחוזי בירושלים** (15.9.2005)). ביחס לעבירת הקשר נקבע כי למרות הדמיון בין הקשר הפלילי לחוזה האזרחי, אין צורך להוכיח הסכמה במובן החוזי של המילה, אף לא הסכמה לעניין פרטי הביצוע. אמנם לא די במשא ומתן לצורך השתכללות הקשר ויש צורך בהסכמה ממשית לביצוע, אך מידת המסוימות הדרושה לצורך כך אינה זהה לזו הדרושה בחוזה אזרחי (עניין סנקר, פסקה 21). על כך נכתב בפסק הדין בע"פ 461/92 **שמואל זכאי נ' מדינת ישראל**, מז(2) 580 (1993), אליו הפנה המשיב, כדלקמן:

"אכן, הדברים יילמדו מעצמם, כי לקיומו של קשר פלילי לא נידרש לאותה קפדנות שהמשפט האזרחי מורה אותנו באשר לספציפיות החוזה: הסיכון לביצועה של עבירת הקשר יתקיים גם אם לא הסכימו קושרי הקשר ביניהם על אותם פרטים הנדרשים בחוזה האזרחי, וגם אין זה מנוהגם של קושרים לדקדק בפרטים כעורכי הדין המנסחים חוזים ללקוחותיהם".

16. ביחס לאירוע המפורט בסעיף 3 לאישום הראשון, בחומר הראיות ניתן לראות כי ביום 1.12.2018 בשעה 21:45 החלה התכתבות וואטסאפ בין המשיב ובין משה. כבר בתחילת ההודעה שאל משה את המשיב ביחס למחיר של שני קילו במילים אלה: "How much is the price now for 2 kilo". המשיב ענה: "for one kilo 75,000". משה השיב שהמחיר הוא גבוה יותר: "No no no ... Now the price is high". ובהמשך כתב: "85,000" ובשלב שני קילו: "\$170,000". בהמשך ההתכתבות נקב המשיב בסכום 160,000 אבל מרצף ההתכתבויות ניתן להבין שמשה לא הסכים לסכום זה ושוב ציין את הסכום 170,000. לאחר התנהלות זו ביקש משה מהמשיב להחליף את כרטיס הסיים שלו במילים אלה: "Remember to by new sim card ... For the business" ולאחר מכן שאל את המשיב אם הסכום מקובל עליו והמשיב השיב בחיוב. לאחר מכן שאל משה את המשיב אם הכסף מוכן והמשיב ענה שוב בחיוב. בהמשך ביקש המשיב לדעת לאן להעביר את הכסף ומשה ענה: סין. במהלך ההתכתבות ציין משה בפני המשיב שהוא ישלח בלדר למשיב אבל הוא ביקש כי המשיב לא ישוחח עם הבלדר לגבי עסקיהם: "I will send one person ... but don't discuss any business with the person please". ובהמשך אף ביקש מהמשיב שלא ימסור לאותו בלדר את מספר הטלפון שלו: "And don't give him your number". בשלב הבא ביקש משה לדעת מהמשיב את שם המלון שבו הוא מתכוון להלין את הבלדר. בתשובה ענה המשיב כי הוא יטפל בעניין זה לאחר הגעת אותו בלדר: "When he will come I will close the hotel". ההתכתבות הסתיימה באותו יום בשעה 22:22.

17. בניגוד לטענה של המשיב, התכתבות זו מלמדת לכאורה על קשר שקיימת בו מסוימות, לכל הפחות ברמה הלכאורית, המבססת את עבירת הקשר. בשיחה זו התקיימה הסכמה מפורשת על כמות הסם (2 קילו) ועל מחירו (170,000 דולר), כמו כן, התקיימה הסכמה מפורשת על שיטת העברת הסם ולפיה בלדר יגיע למשיב וימסור לו את הסם וכן הסכמה מפורשת ביחס להעברת התמורה בעד הסם באמצעות העברה כספית לסין. פרטים אלה מלמדים על רקימת עסקת סמים שלמה, שיכולה לבסס את

העבירה המיוחסת למשיב. על כן, יש לקבל את עמדת המבקשת, שגם באירוע זה קיימות ראיות ברמה הלכאורית לביצועה של עבירת הקשר וטענות המשיב בעניין זה נדחות.

18. ביחס לאירוע המופיע בסעיף 6 לאישום הראשון, בחומר הראיות שהוצג בפניי קיימות התכתבויות וואטסאפ מיום 10.9.2019 כאשר ההודעה הראשונה בהן נשלחה מהמשיב למשה ובה הוא שואל את האחרון ביחס למחיר של "10 חתיכות": "לקנות באתיופיה רק מחיר על 10 חתיכות דחוף". בהמשך הודיע המשיב למשה: "... יש לי קו חזק שהבחור הזה אמין ואני אחראי עליו... גם בכל אירופה" וכן אף ביקש לדעת מה המחיר בהולנד: "... תגיד לי כמה בהולנד מחיר של 1 שהיה מחיר טוב". משה סירב לנקוב במחיר בשלב הזה וביקש להמתין עד "שהנוסע" יגיע אל המשיב בקרוב. המשיב ענה שהוא מעוניין לדעת מה המחיר ללא קשר "לבחור שיבוא". אז ענה משה שהמחיר באתיופיה הוא 25,000 דולר ארה"ב. המשיב ביקש לדעת מה המחיר בהולנד אך משה ביקש להמתין עם מתן התשובה לשאלה זו. המשיב הציע עסקה שבמסגרתה ימכרו "30 חתיכות" תמורת 15 אלף דולר לאחת, אך משה סירב ומסר למשיב כי 15,000 דולר הוא המחיר בברזיל. המשיב מסר למשה שגם 100 אין להם בעיה לקנות ומשה השיב: "תגיד להם לנסוע לברזיל". המשיב ענה: "תישמע קודם נסגור את שלנו ואין קשר לבחורים שלי מאירופה כי יש להם קו שלהם כבר הרבה זמן..."

19. בהתכתבות בין המשיב ומשה מיום 12.9.2019 הודיע המשיב למשה שהוא ממתין להגעת השליח מטעמו. משה השיב שקיימת בעיה בהנפקת הויזה בשגרירות ישראל בניגריה, ואז העביר למשיב נוסח הודעה שהועברה משגרירות ישראל באבוג'ה לאדם בשם VITALIS OGBU. המשיב הביע בפני משה תרעומת על התנהלות זו משום שהוא התחייב בפני "האנשים" שהוא מכיר על תאריך "מסירה". ביחס לעסקאות באתיופיה טען המשיב בפני משה שיש לו "בחורים שיש להם קו חזק מאוד" אבל הם טענו בפניו שהמחיר שמשה מסר יום לפי (25) זה מחיר גבוה ביחס לכמות שהם מעוניינים לקנות. משה השיב: "המחיר אינו בעיה חכה תנו לנוסע שלי לבוא כך שכל דבר יתחיל מייד".

20. ההתכתבות בין משה ובין המשיב נמשכה גם בתאריכים 13.9.19-15.9.19. ביום 15.9.2019 שוב פנה המשיב אל משה ביחס לעסקיהם באתיופיה. משה השיב שיש לו "אנשים טובים באתיופיה". בשלב זה שוב טען המשיב בפני משה שהמחיר שהוא נקב, 25, יקר ובתשובה ענה משה שהוא יוריד את המחיר. בשלב זה שוב ביקש משה מהמשיב להמתין להגעת "הנוסע" ואז ניתן יהיה לפתוח "עסק רציני".

21. מחלופת מסרים זו ניתן ללמוד על רצון של המשיב לרכוש סמים באתיופיה ובהולנד, רצון שהוא גלוי ונהיר. מחלופת מסרים זו ניתן גם ללמוד על רצונו של משה להתקשר באותה עסקה מול המשיב, שכן הוא מבטיח שוב ושוב לספק את הסחורה בכל אחד מהיעדים הללו, ומודיע שוב ושוב שהעסקים יצאו לפועל עם הגעה של שליח מטעמו אל המשיב. בשיחות אלה מתקיים דיון על המחיר של כל יחידה שתימכר. משה נקב במחיר 25,000 אך המשיב סבר שהמחיר גבוה מדי ומשה הסכים להוריד את המחיר. על פי חלופת מסרים זו, יש ספק אם מתקיימים היסודות של קשר פלילי שנועד לרכישת סמים בכל אחד מהיעדים

הנזכרים בחלופת המסרים, הואיל ולא סוכם על הכמות שתירכש ולא על המחיר של הסמים. נראה, לכאורה, כי באירוע זה הראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, הינן חלשות.

22. ביחס לאישום השני, שבמסגרתו הועמד המשיב לדין בעבירה של ניסיון סחר בסמים, עיון בחומר הראיות מלמד כי קיימות ראיות לכאורה גם לביצוע עבירה זו. אתחיל מכך שהמשב עצמו הודה בדיון שהתקיים בפניי שהוא הגיע למלון פרימה בירושלים על מנת לקבל את משלוח הסמים מהבלדרים (עמ' 10, ש' 7 לפרוטוקול). לטענתו, חלקו הוגבל להעברת הסם מהבלדרים לאחרים ושכרו עבור פעולה זו אמור היה להיות 5,000 דולר.

23. גם אלמלא הודה המשיב בחלק שיוחס לו באישום השני הרי שהראיות בתיק מבססות, לפחות ברמה הלכאורית, את מעורבותו באישום זה.

24. מתוך דוחות הפעולות הקיימים בתיק אנו למדים כי ביום 24.9.2019 הגיעו הבלדרים לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון. עם נחיתתם הם עוכבו לחיפוש במעבר הגבול. כבר במעבר הגבול החלו הבלדרים לפלוט מארזים המכילים חומר החשוד כסם ולפיכך, הם נעצרו ונלקחו להמשך מעצר תחת השגחה רפואית בבית החולים הדסה הר הצופים. במהלך מעצרם תחת השגחה בבית החולים, פלטו הבלדרים אריזות רבות המכילות חומר החשוד כסם מסוכן. אריזות אלה נמסרו לד"ר אוריאל ברטלר, מומחה מעבדת סמים ארצית, על מנת שיחווה דעתו בעניין תכולתן. המומחה דגם את המארזים ומצא כי הם מכילים סם מסוכן מסוג קוקאין.

25. מהחקירות השונות של קסיה ושל אדמר, במיוחד החקירה של אדמר מיום 6.10.2019 וחקירות קסיה מהימים 30.9.2019 ו- 6.10.2019, עולה כי אזרחית ברזיל, בשם קרינה פנתה אליהם וביקשה כי הם יעבירו סמים לישראל. בטרם טסו לישראל, נסעו אדמו וקסיה לסאו פאולו שבברזיל, שם הם נלקחו לביתו של ג'יימס, אחד העבריינים האחרים לכאורה על הברחת הסם לישראל. בזמן שנכחו איתם ג'יימס וקרינה בלעו קסיה ואדמר, משך שעות ארוכות, כל אחד 100 אריזות שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין, במטרה להבריחו לישראל. לאחר בליעת האריזות, ניתנו להם על ידי ג'יימס תעודת נישואין, טבעות נישואין ובגדים ולאחר מכן, לקחה אותם מונית לשדה התעופה בסאו פאולו. קסיה ואדמר טסו לישראל בהתאם לחבילת טיול מאורגן בישראל הכוללת לינה בבתי מלון וטיולים באזורים שונים בישראל. המלון הראשון שבו היו אמורים הבלדרים לשהות (ובו הם אכן שהו בהתאם לשיתוף הפעולה עם המשטרה) הוא מלון פרימה פארק בירושלים.

26. בעדויות של יוני וקנין, קצין בילוש בזרוע המבצעית בימ"ר ירושלים שניתנו בימים 25.9.2019 ו- 2.10.2019 הוא העיד שהוא פנה אל הבלדרים ושאל אותם אם הם מעוניינים לשתף פעולה עם המשטרה על מנת לעצור את הישראלים שאמורים לקבל מהם את הסמים והנ"ל השיבו בחיוב. משום כך, יצר אדמר קשר עם קרינה ומסר לה שהוא הגיע לבית המלון בירושלים. בשלב זה שאלה אותו קרינה אם החל לפלוט את הסמים והוא השיב לה שגם הוא וגם קסיה החלו לפלוט את הסמים. לפיכך, הנחתה

אותו קרינה לא לצאת מהמלון ולסיים לפלוט את כל הסמים, ביום 25.9.2019 לאחר שנפגש אדמר עם עו"ד ואישר את המשך שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק בישראל, הבחינו חוקרי המשטרה בטלפון של אדמר במספר הודעות שנשלחו אליו מקרינה ומבחורה נוספת בשם אליזה. בהמשך ניהל הבלדר מספר שיחות טלפון עם קרינה ועם אליזה במהלך ביקשה ממנו קרינה לשלוח לה את שם המלון בו הוא שוהה ואת מיקומו. אדמר שלח לה את המיקום של מלון פרימה פארק ברחוב זאב וילנאי וקרינה אמרה לו כי ביום למחרת יגיעו לקחת ממנו את הסמים. בשעה 19:00 באותו יום מסר אדמר לקרינה שהם פלטו כבר את כל החומר וזו אמרה לו כי הם יצרו קשר עם הישראלים על מנת שיבואו לקחת את החומר. קרינה ביקשה גם מאדמר שיצא לטיול בירושלים ויצלם את עצמו ואת קסיה. ביום 26.9.2019 שלח אדמר מספר תמונות שלו ושל קסיה מטיילים בירושלים לבקשתה של קרינה. בשלב הזה ביקשה קרינה מאדמר להישאר זמין. לאחר מכן ביקשה ממנו קרינה להזמין מונית בה יסע לכתובת, שבה הוא ימסור את הסמים. בשלב זה קיבל אדמר הודעת וואטסאפ מקרינה, בתמונה ראה שלט שרשום עליו רח' אברהם עבאס 8. בשלב הזה, בשיתוף פעולה עם המשטרה, נסעו הבלדרים כשהם נושאים תיק ועליו 15 אריזות סמים מאלה שהם פלטו, בנוסף לאריזות דמה, לכתובת הנ"ל בתל אביב ושם הם ירדו מהמונית. לאחר מספר דקות, משאיש לא ניגש אליהם, הם יצרו קשר עם קרינה וברצף שיחות איתה היא אמרה להם כי הנמענים של הסמים רואים אותם אך חוששים לגשת אליהם מחשש שיש ברחוב שוטרים. קרינה ביקשה בשלב הזה מהבלדרים לעזוב את המקום. ביום 27.9.2019 המשיך אדמר בהתכתבות מול קרינה וביום 28.9.2019 הוא הודיע לה שהוא יוצא לטיול וכי לא תהיה לו גישה לאינטרנט במהלך הטיול. בשעה 21:00 בערך, הדליק הבלדר את רשת האינטרנט בנייד שלו ובהודעות שהתקבלו בטלפון שלו ושנשלחו מהטלפון של קרינה מספר שעות קודם לכן, נכתב כי האנשים שאמורים לקחת את הסמים מחכים לו בלובי של המלון וכאשר הוא יחזור מהטיול שלו הם ייגשו אליו ועליו להעביר להם את הסמים. בשלב הזה, המשיב כבר היה עצור.

27. מעורבותו של המשיב באירועים של יום מעצרו החלו עם התכתבות וואטסאפ שקיים עם משה. בשעה 12:45 שאל משה את המשיב אם הוא יכול לנסוע לירושלים ומסר לו שיש לו "2 קילו" בירושלים. בהמשך הודיע משה למשיב שהמחיר של הסמים הוא 170,000 דולר: "... 2 קילו שזה 170,000 דולר". בשעה 14:41 שלח משה למשיב את המיקום של מלון פרימה פארק בירושלים ובהמשך ביקש מהמשיב לעדכן אותו לאחר ההגעה למלון. בשעה 16:36 עדכן המשיב את משה שהוא הגיע למלון. מאוחר יותר ביקש משה מהמשיב להמתין לבלדרים בקבלה. בשעה 17:17 התלונן המשיב בפני משה על כך שלוקח לבלדרים הרבה זמן להגיע לנקודת המפגש ובזמן הזה המשיך משה להרגיע את המשיב שהבלדרים יגיעו תוך זמן קצר ושהם יצאו לטיול ואמורים לחזור למלון תוך זמן קצר באמצעות אוטובוס שמוביל תיירים. בשעה 19:26 נשלחה הודעה אחרונה מהמשיב למשה, ולאחר מכן משה שלח למשיב מספר הודעות, שהאחרונה בהם נשלחה בשעה 20:08: "**אחי איפה אתה**". בטרם אפנה ליתר הראיות אציין כי במסגרת התכתבות זו, שלח משה למשיב תמונה של הבלדרים על מנת שיזהה אותם לצורך ביצוע עסקת הסמים.

28. על הדרך שבה הגיע המשיב לירושלים ניתן ללמוד מתוך הראיות הקיימות בתיק ובין היתר מעדותו של חוסאם אבו עפאש מיום 2.10.2019. ביום שבו נעצר המשיב, יצר ויסאם אבו עפאש (להלן: "**ויסאם**") קשר עם חוסאם אבו עפאש (להלן: "**חוסאם**") וביקש שיסיעו לירושלים. כאשר אסף חוסאם את ויסאם מביתו ביישוב שגב שלום, הצטרף אליהם קרוב משפחה בשם באסל אבו עפאש (להלן: "**באסל**").

השלושה המשיכו בנסיעה לבאר שבע שם הם אספו את המשיב ועודאי אבו עגינה (להלן: "עודאי") ומשם הם יצאו לירושלים. הם הגיעו למלון פרימה פארק בירושלים ושם ירדו המשיב ועודאי מהרכב בעוד חוסאם, ויסאם ובאסל נשארו בתוך הרכב. המשיב ועודאי הסתובבו באזור המלון וכל כמה דקות היה המשיב חוזר אל ויסאם ואומר לו "עוד כמה דקות הוא בא", עד שויסאם התייאש ואמר למשיב "אתה תחכה לו פה, תסגור איתו, ואנחנו חוזרים הביתה". כך חזרו חוסאם, ויסאם ובאסל לביתם בשגב שלום בעוד המשיב ועודאי נשארו באזור המלון פרימה פארק בירושלים.

29. התכתבויות באמצעות הודעות וואטסאפ בין המשיב ובין ויסאם אבו עפאש, שהופקו מחדירה לנייד של המשיב, מאששות גרסה זו. הן מלמדות כי המשיב פנה לויסאם ביום 28.9.2019 בשעה 13:01 וביקש ממנו בהמשך להגיע אליו באופן דחוף. בהודעה משעה 13:13 הוא כתב לויסאם: "אח של משה כאן ... יש לי 2". ויסאם שאל אם הם מוכנים, ואז ענה המשיב: "כן אם בירושלים מחכים לי". ויסאם ענה: "טוב תהיה בשקט אני בה ... יש כסף יש הכול". בשעה 14:11 שלח ויסאם למשיב הודעה ובה כתב: "חמש דקות". לאחר מכן, נקטעו ההתכתבויות בין השניים עד השעה 19:13 בה כתב ויסאם למשיב: "מה יש לא עונה".

30. המשיב הפסיק לענות להודעות של ויסאם ושל משה בשלב הזה משום שהוא היה כבר עצור בידי המשטרה. בחומר החקירה קיים דו"ח פעולה של השוטרים חן כהן, אהרון חסון ומאיר לנקרי מיום 28.9.2019, המתארים את מעצרו של המשיב יחד עם עודאי. מעצרו של השניים בוצע לאחר ששניהם עלו על מונית שנעצרה ברחוב הלל פינת רח' רבי עקיבא בירושלים. לאחר שנעצרה המונית, ירד המשיב ממנה ונכנס לפיצוציה, ובדרכו חזרה למונית מהפיצוציה הוא עוכב ובהמשך נעצר. בזמן הזה עודאי נעצר בעודו בתוך המונית. בהתאם לדו"חות הפעולה המעצרים בוצעו בין השעה 18:00 עד לשעה 19:30.

31. במהלך חקירתו הכחיש המשיב את מעורבותו בעבירות שיוחסו לו אך מתוך שיחות "שלא לפרוטוקול" שנהלו בינו ובין השוטרים שחקרו אותו, הודה המשיב במיוחס לו. במזכר שכתב הקצין דוד לוי ביום 28.9.2019 פורטה שיחה שנערכה בינו ובין המשיב ואשר הוקלטה על ידי מר לוי. במהלך שיחה זו ציין המשיב בפני הקצין לוי את דברים הבאים: "אני בורג קטן, אני אמור להגיע למלון פה בירושלים ולפגוש תייר שהגיע או מהפיליפינים או מארץ בדרום אמריקה, אני אמור לקבל ממנו חבילה ולהעביר אותה למישהו בתל אביב, תמורת ההובלה של החבילה אני אמור לקבל 5,000 ₪". בהמשך, המשיב אמר שמדובר ברשת והם אנשים מסוכנים ושברשת זו חברים אנשים מהארץ, מפרו וגם ממקסיקו.

32. במזכר שכתב רס"ר מארון סלאמה ביום 30.9.2019 צוין כי במהלך חקירה של המשיב ביקש המשיב לדבר עם רס"ר סלאמה בחוץ והשניים יצאו לאזור מוקלט אודיו ווידאו. בזמן שעישנו יחדיו מסר המשיב שהוא זה שהיה אמור לקבל את הסמים מהבלדרים ולהעביר אותם לאזור בתל אביב, אך סירב למסור את השם של מי שהיה אמור לקבל את הסמים. הוא הוסיף שהוא הגורם האחראי על ביצוע ההזמנות מחו"ל, הוא איש הקשר של הרשת בארץ, "אומר להם לאיפה להביא את הסמים". המשיב המשיך לדבר

על רשת הסמים והוא מסר ש"שיחיים" בדרום הם שמספקים את התמורה עבור הסמים. שיחה זו תומללה וגם היא ראייה בתוך חומר הראיות.

33. סיכום האמור הוא שהראיות מבססות לכאורה את מעורבותו של המשיב בעבירה המיוחסת לו באישום השני. טענתו של המשיב היא שעל אף שהוא היה אמור לקבל את הסמים מהבלדרים, אין לייחס לו עבירה של ניסיון סחר בסמים, משום שחלקו הוגבל אך להעברת הסם לאחרים. טענה זו רחוקה מהתמונה העולה לכאורה מחומר הראיות. המשיב היה זה שרקם לכאורה את העסקה לפרטי פרטיה. ההתכתבויות שלו עם משה מלמדות לכאורה שהוא היה הגורם שיזם את הבאת הסם ארצה, הוא היה הגורם שנשא ונתן על תנאי הבאתו, הוא שסיכם את תנאי הברחת הסם, הוא זה שאמור היה לקבל את הסם בארץ והוא היה הגורם שהיה אמור לדאוג לתשלום עבורו. בשיחתו עם רס"ר מארון סלאמה אמר המשיב בעצמו שהוא הגורם האחראי על ההזמנות מחו"ל והוא איש הקשר של הרשת בארץ. הניסיון של המשיב למזער את תפקידו ברשת הסמים הבינלאומית, שהוא עצמו העיד על קיומה, לזה של שליח או נהג, שכל תפקידו הוא להעביר חבילה ממיקום אחד למיקום אחר אינו מתיישב עם התמונה העובדתית שעולה לכאורה מהראיות.

34. נוכח האמור, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה למעורבותו של המשיב בעבירות שיוחסו לו באישום השני בכתב האישום.

עילת מעצר וחלופת מעצר:

35. בעניינו של המשיב מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, המקים חזקת מסוכנות נגד כל מי שנאשם בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים (למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי).

36. מסוכנותו של המשיב עולה גם מעובדות התיק. סוג הסם בו ניסה לכאורה המשיב לסחור, קוקאין, מלמד על מסוכנות גבוהה. יבואו לכאורה של סם זה היה כרוך בטוויית רשת בינלאומית של קשרים עם גורמים עבריינים מרחבי העולם. מי שיועד לרקום ולהחזיק קשרים עבריינים חוצי יבשות לצורך יבואו של סם זה, הוא מסוכן. גם כמות הסם בה ניסה לכאורה המשיב לסחור מלמדת על מסוכנותו. מדובר בכמות גדולה מאוד של סם יקר מאוד. מי שמייבא כמות כזו של סם חייב להחזיק ברשת של קשרים מול עבריינים מקומיים, שיממנו את הברחת הסם מן העבר האחד, ושיפיצו אותו לצרכני הסמים מהעבר השני.

37. בנוסף, אם נפנה את אור הזרקורים לעבר ההתכתבות שניהל המשיב עם משה במשך תקופה ממושכת נלמד כי המשיב ניהל לכאורה משא ומתן ביחס לרכישת סמים הן בהולנד והן באתיופיה, והוא העיד על עצמו, בשיחותיו עם משה, שהוא מכיר גורמים עבריינים בעלי אמצעים לרכישת כל כמות של סם שמשה יידע לספק.

38. בדיון שהתקיים בפניי הוגש גם גיליון ההרשעות הפליליות של המשיב. לחובתו של המשיב הרשעות, בגין עבירות של גניבה, פריצה לבניין, ניסיון השחתת גוף, היזק לרכוש במזיד, שוד מזוין בחבורה ובאלימות, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, קשירת קשר לעשות פשע, והחזקת ושימוש בסמים לצריכה עצמית. העולה מגיליון ההרשעות של המשיב שרוב ההרשעות הן ישנות מאוד, כאשר ההרשעה האחרונה היא משנת 2012 (החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית), וכי בשנת 2000 נגזרו על המשיב, בשני מקרים, מאסרים בפועל לתקופה של 4 חודשים. בדיון בפניי התייחסו ב"כ הצדדים להרשעה בקשירת קשר מן הזמן האחרון, אולם לא מצאתי לה ביטוי בגיליון ההרשעות שהוצג.

39. פסיקת בתי המשפט מלמדת כי הרשעה בעבירות פליליות קודמות, במיוחד כאשר מדובר בעבירות מסוג העבירות שבגין מבוקש מעצר, או כאשר מדובר בעבר פלילי מכביד, יש בכך אינדיקציה למסוכנות הנאשם (ראה למשל: בש"פ 4214/18 פלוני נ' מדינת ישראל (28.06.2018) פסקה 23; בש"פ 4427/15 אלי מסיקה נ' מדינת ישראל (08.07.2015) פסקה 33; בש"פ 6982/10 דני ארביב נ' מדינת ישראל (06.10.2010) פסקה 8). זאת משום שעבר פלילי עלול להצביע על דפוסים עברייניים מושרשים ועל היעדר מורא מפני החוק.

40. טוען המשיב כי חלק גדול מהעבירות בן הורשע התיישן לפי סעיף 14 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א - 1981 (להלן: "**חוק המרשם הפלילי**") ולכן אינו יכול לשמש כראיה בתיק זה. עיון בסעיף 14 לחוק המרשם הפלילי מלמד כי הסעיף הנ"ל מתייחס למידע שנמסר לפי סעיפים 6 עד 9 לאותו חוק, שעיקרם הוא מסירת מידע מהמרשם הפלילי לצורך מתן רישיון, פסלות לכהונה ציבורית, השתתפות במכרז של גוף ציבורי ומסירת מידע לרשות ממלכתית זרה (רשימה חלקית בלבד). מסירת המידע לבית המשפט אינה נעשית לפי סעיפים 6 עד 9 לאותו חוק. בהחלטה שניתנה בתיק ב"ש (מחוזי י-ם) 6332/04 מדינת ישראל נ' חיים בן אברהם שטרית (04.04.2004) נקבע כי כאשר מדובר בהצגת גיליון הרשעות במסגרת הליך מעצר עד תום ההליכים, הרי שמדובר במסירת מידע שהותרה במפורש בסעיף 5 בחוק המרשם הפלילי. שם נקבע:

"ב"כ המשיב טען כי המדובר בהרשעות שהתיישנו, שאין להיזקק להן בהליך המעצר, ואולם עיון בהוראת סעיף 14 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, מעלה כי אין למסור מידע על הרשעות שהתיישנו לפי סעיפים 6-9 לאותו חוק (לשם פעולה, כהונה או מכרז). ואולם ענייננו במידע שנמסר לפי סעיף 5(א) לחוק לרשויות ולבעלי תפקידים, היינו, לבית-משפט (ראה סעיף (י) לתוספת הראשונה) (השווה: על"ע 8856/00 מוחמד אל נסאסרה נ' הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין, פ"ד נו(1) 258). (שם, בסוף פסקה 9).

41. על אף שאין לקבל את טענת ההתיישנות, לא מצאתי, בשלב זה, לייחס משקל רב לגיליון ההרשעות הקודמות של המשיב, במיוחד נוכח הזמן הרב שעבר מאז ביצוע אותן עבירות. בכל הנוגע להרשעה בעבירת קשירת קשר, אליה התייחסו ב"כ הצדדים בדיון, יהיה מקום להבהיר סוגיה זו בדיון הנוסף שיתקיים (ראו להלן).

42. משקבענו כי מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר אפנה עתה לבדוק האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר, או בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

43. הכלל שנקבע בכל הנוגע לעבירות הסמים הוא שנאשם שיש לגביו ראיות לכאורה הקושרות אותו לביצוע סחר בסמים לא ישוחרר ככלל לחלופת מעצר, אלא במקרים חריגים (בש"פ 2797/94 רבאיעה נ' מדינת ישראל (2.6.1994), פסקה 4 לפסק דינו של השופט י' זמיר; בש"פ 8915/00 בן אלישע נ' מדינת ישראל (17.12.2000); בש"פ 6226/04 אבו-חצירא נ' מדינת ישראל (6.7.2004); בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל (25/5/09); בש"פ 299/19 פלוני נ' מדינת ישראל (30.01.2019) פסקה 14; בש"פ 3023/19 מדינת ישראל נ' אסף לב (08.05.2019); בש"פ 3483/19 מדינת ישראל נ' דוד אלון דדון (13.06.2019)).

44. לטענת ב"כ המבקשת, הכלל בעבירות סמים הוא מעצר והחריג הוא שחרור לחלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני. נטען כי לא ניתן במקרה זה לאיין את המסוכנות של המשיב גם לא בפיקוח אלקטרוני וגם לא בפיקוח צמוד. אכן, כאמור לעיל, בעבירות סמים, שאינן עבירות של החזקה לשימוש עצמי, הכלל שנקבע בפסיקה הוא כי מי שיש נגדו ראיות לכאורה על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים ורק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר (בש"פ 4305/09 חרבאוי נ' מדינת ישראל (25.5.09); בש"פ 1929/19 אוחיון נ' מדינת ישראל (28.3.19); בש"פ 3358/19 מדינת ישראל נ' בן עוז (17.5.19)).

45. יחד עם זאת, גם כשקיימת עילת מעצר ואף בעבירות חמורות, על בית המשפט לבדוק את האפשרות לשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 3669/17 ואזנה נ' מדינת ישראל (23.5.17); בש"פ 2567/18 מדינת ישראל נ' פלוני (27.3.18)). הוא הדין לעניין בחינת חלופת מעצר בעבירות המקימות חזקת מסוכנות (בש"פ 668/18 אבו זאיד נ' מדינת ישראל (29.1.18)).

46. אכן, ייתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבותיו של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה ואם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיות (בש"פ 8646/09 עמר נ' מדינת ישראל (10.11.09) פסקה 7; בש"פ 4187/13 בראזי נ' מדינת ישראל (18.6.13); בש"פ 2584/19 עבאסי נ' מדינת ישראל (30.4.19)).

47. בעבירות בהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, דרך המלך היא לשקול שחרור לחלופה רק לאחר עיון בתסקיר מעצר מאת שירות המבחן (בש"פ 6718/06 פלוני נ' מדינת ישראל (10.9.06)).

48. ההחלטות משנה זו שניתנו על ידי בית המשפט העליון, אליהן הפנה ב"כ המבקשת בדיון, הנוגעות למעצר עד תום ההליכים בעבירות סמים, מלמדות כי בכל המקרים שנדונו באותן החלטות, הוגשו תסקירי שירות המבחן, לפני שנפלה ההכרעה בשאלת המעצר עד תום ההליכים (בש"פ 4354/19 מדינת

ישראל נ' פלוני (10.7.19) פסקאות 8-9; בש"פ 5577/19 **לשם נ' מדינת ישראל** (22.9.19) פסקה 7; בש"פ 6115/19 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (24.9.19) פסקה 14; בש"פ 6163/19 **ירמילוב נ' מדינת ישראל** (2.10.19) פסקה 9. כך למשל נאמר בבש"פ 5577/19 הנ"ל (פסקה 7):

"כידוע, נוכח הנזק הציבורי החמור שבעבירות סמים, ככלל, בעבירות מסוג זה יש להורות על מעצר עד תום ההליכים (סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996). נאשם המבקש לסטות מהכלל האמור, נדרש להראות, כי קיימת חלופה אשר בכוחה להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו. בענייננו, נוכח אופיין הווירטואלי של העבירות, כמו גם היקף ביצוען, החלופה המוצעת אינה מניחה את הדעת, וזאת על אף הרושם החיובי העולה מתסקיר שירות המבחן".

49. בעמ"ת (מחוזי י-ם) 33692-06-18 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (17.6.18) עמדתי על השיקולים שבית המשפט אמור לשקול בבקשות למעצר עד תום ההליכים בעבירות של סחר בסמים. באותו מקרה קבעתי כדלקמן:

"דומה שהשיקולים שבית המשפט אמור לשקול בעניין זה הינם כדלקמן: ראשית, יש לבחון את סוג הסם, כמויות הסם וסכומי הכסף שבהם מדובר. כמו כן, יש לבחון אם מדובר בייבוא סם, סחר בסם או החזקה שלא לצריכה עצמית. ככל שמדובר בסוג סם רע במיוחד, בכמויות גדולות ובסכומי כסף גבוהים, כך נחלשת האפשרות להורות על חלופת מעצר. שנית, יש לבחון האם לנאשם עבר פלילי ממן העניין וכן את היקפו, לרבות האם קיימים מאסרים מותנים ברי הפעלה. ככל שעברו הפלילי של הנאשם כבד יותר ונוגע לעבירות סמים, כך תפחת הנכונות לשחרור לחלופה. שלישית, יש לבחון את טיב החלופה המוצעת והאם יש בה כדי לאיין או להחליש בצורה ניכרת את המסוכנות הטבועה בעבירות הסמים. רביעית, יש לבחון את תסקיר המעצר והאם המלצת שירות המבחן היא חיובית. ככל שההמלצה חיובית יותר כך מתחזקת האפשרות להורות על חלופת מעצר. חמישית, ניתן להתחשב גם בשיקול הכללי בדבר הצפיפות בבתי הכלא כמפורט בבג"צ 1892/14 הנ"ל".

50. לאור כל האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי על שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בענייניו של המשיב, אשר ישמש בידי חומר עזר, בטרם תתקבל ההחלטה בבקשה. על שירות המבחן להגיש את התסקיר עד ליום 27.11.19. נקבע לדיון לאחר תסקיר ליום 28.11.19 בשעה 09:00. המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

עד למתן החלטה אחרת, יישאר המשיב במעצר.

ניתנה במעמד הנוכחים היום, ז' במרחשוון תש"פ, 5 בנובמבר 2019.

אביגדור דורות, שופט